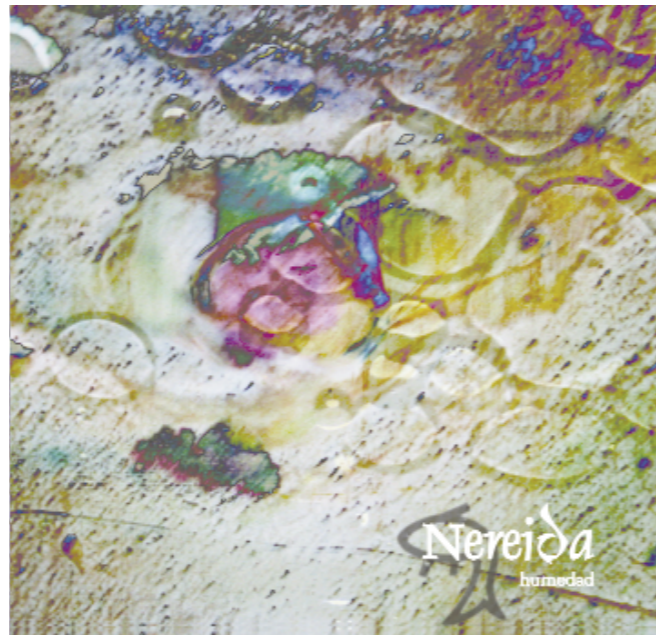

El grup musical Nereida edita un disc pòstum

text REDACCIÓ

“Humitat” és el títol del disc que el grup benicarlando Nereida va gravar a finals de 1999.

“Nereida” és el nom d'un grup de rock que, tot i la seua curta vida, va aportar amb el seu entusiasme un èbol a la història de la música de la seua ciutat. El seu primer enregistrament, realitzat amb més il·lusió que pressupost, va tenir gran acceptació allà per l'estiu de 1998. L'any següent, el grup, va gravar el seu següent disc, però mai va ser editat. Durant més de deu anys, els components del grup han tingut aquest enregistrament “sense trobar el moment perquè isquera a la llum. Ara ens agradaria recordar aquell estiu en el qual vam editar el nostre primer disc i esperem que aquest també ens porte grats records en el futur.” Els artífexs de les cançons són la cantant Tatiana Sentamans, la guitarra i lletres de Jesús Maestro, la guitarra solista de Marcos S. Quevedo, el baixista Rafael Beltrán i el baterista David Gallego. “El propòsit de traure aquest disc és solament sentimental, doncs és un grup que va desaparèixer fa deu anys i que, per tant, no fa concerts ni segueix component. tampoc és econòmicament rendible, però tot aquest temps hem tingut pendent la satisfacció que aquesta música poguera escoltar-se i que no quedara en el més absolut oblit d'un calaix. Vivim la paradoxa d'haver d'explicar que l'objectiu principal d'una cançó és

simplement ser escoltada i comunicar.” “Humitat” està compost per set curts i té una durada de 39 minuts. El so és més dur en comparació al del primer treball de la banda, que sempre va tenir un propòsit experimental i en contra dels convecionalismes.

Entre altres punts de distribució, aquest disc, com en el seu moment el primer, pot trobar-se en “El Chiringuito de Pepito”, Platja del Morrongo, Benicarló. També a través de la web www.jesusmaestro.com

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

**No deixes per demà el que pugues fer avui
i abans de tombar-te a l'hamaca...**

Reserva els llibres de text!

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Número 691-10 juliol 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

**El PP troba el seu instrument favorit:
"EL PITO DEL SERENO"**

**L'Ajuntament deixa en l'estacada
la Banda de Música per anar a Kerkrade**

**¡No preocuparse!
Ya toco yo las
palmas un rato**

MEDI AMBIENT: TORNA EL PROFESSOR BAUSÀ!

Con la música a otra parte

D'aquesta manera tan clara, i contundent, i si algú no li fica remei a última hora, el nostre ajuntament ha contestat a les pretensions d'ajuda pública que la nostra Banda de Música li ha fet perquè pugui anar a l'Olimpiada Mundial de Bandes que es celebrarà, a finals d'aquest mes de juliol, a la ciutat holandesa de Kerkrade. El curiós d'aquesta història és que quan es va saber que la Banda participaria en aquest esdeveniment els va faltar temps, als nostres governants, per anar a fer-se la foto al costat dels músics i pegar-los la palmadeta a l'esquena. Com a mostra un botó de l'abandonament amb el s'ha deixat a la nostra Banda: Manises, 90.000 euros, Xest, 60.000 euros i Torrevella, 60.000 euros. Són els diaris que rebran, dels seus ajuntaments, els altres representants del nostre país per anar a Kerkrade.

text REDACCIÓ

El pròxim 23 de juliol 105 músics de la Banda de Música Ciutat de Benicarló partiran cap a l'holandesa ciutat de Kerkrade per a competir en l'Olimpiada mundial que se celebra en aquesta ciutat. I ho faran amb les maletes buides de suport oficial. Perquè les institucions públiques els han donat l'esquena. Ni un euro de pressupost per a l'única banda de la província de Castelló que ha

pogut entrar a participar, fins a la data, en el prestigiós certamen. Ni per part de l'ajuntament de la ciutat ni per la de la Diputació de Castelló. "En l'ajuntament miren amb lupa els nostres moviments, però la realitat és que fins el moment actual tots els músics han hagut d'avançar, de la seua butxaca, l'import íntegre de les despeses", asseguren fons de la Banda. Més de cinc-cents euros, que han provocat que alguns hagen hagut de renunciar a la seua participació en el concurs.

El Bloc per Benicarló a través del seu portaveu, José Luis Guzmán, ha tret a la llum pública la problemàtica en la qual es troben els músics de la banda més prestigiosa de la província de Castelló. L'Olimpiada de Kerkrade, ha recordat, es celebra cada quatre anys i a ella acudeixen els millors músics del món, després de passar per la rigorosa selecció del prestigiós jurat del certamen. Enguany la ciutat holandesa acollirà a més de dinou mil músics, a més de prop

XXIV Travessia Sant Pere-Trofeu Caixa Penedes El Club Natació Benicarló es va exhibir a casa

text REDACCIÓ

Aquest passat cap de setmana 5 de Juliol de 2009 els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló van celebrar el dia de Sant Pere el que saben fer, i molt bé, nadant, aquesta vegada al port de Benicarló, en una nova edició de la Travessia de Sant Pere, amb un total de 99 participants. El guanyador absolut de la travessia va ser el nadador de l'any 92, Sergi Ibañez, del Club Natació Vinaròs i en la categoria femenina per a la nadadora de l'any 91 Noemí López Medina.

Llistat de guanyadors per categories.

Promeses

1-Víctor Montserrat Comes CNB. 2- Oscar García Alsina CNB. 3- Pedro Tomás Sánchez

1-Marina Segura Vidal CNB. 2-Blanca Pérez Bonilla CNB. 3-Carman Marzal Cheto CNB

Benjamí

1-Xavier Bordes Adell CNV. 2-Alejandro García Miró CNB. 3-Didac Saura Martínez CNB

1-Laia Albiol Martínez CNV. 2-Caludia Barrachina Añó CNB. 3-Ester Segura Vidal CNB

Aleví

1-Joan Compte Ejarque CNV. 2-Marc Octavio Albesa CNB. 3-Adrià Adell Prats CNB

1-Nerea Sorando Gracia CNB. 2-Irene Sorando Gracia CNB. 3-Marta Valdearcos Beltrán CNB

Infantil

1-Joan Ferrán Barrachina CNB. 2-Albert Astor Capafons CNB. 3-Ferrán Marzá Roca CNB

1-Lucía Piñana del Pino CNB. 2-Claudia Campos Mejías CNB. 3-Anna Roca CNB

Júnior

1-Sergi Ibañez CNV. 2-Javier Traver Rojano CNB. 3-Agustín Parra Barker CNB

1-Meritxell Sospedra Senar CNB- 2-Paula Saura Martínez CNB. 3-Sara Marqués Villarroya CNB

Absolutos

1-Miguel Piñana del Pino CNB. 2-José Antonio Figueres . 3-Guillermo García

1-Noemí López Medina CNV. 2-Lorena Verdú Más

Un any més el Club Natació Benicarló desitja agrair a totes les persones i entitats que han col·laborat en la travessia (Bombers, Creu Roja, GuruguKayak, Confraria i Port, Ajuntament de Benicarló, Caixa Penedès i persones que no es nomenen però que sense ells, seria impossible una nova edició). El lliurament de trofeus va estar a càrrec de la Dama que finalitzava així la temporada, Janina Rodríguez, l'alcalde Marcelino Domingo i el Regidor de Esports Ximo Pérez, als quals agraim la seua assistència i suport durant tot l'any de dura competició i que pràcticament finalitza només mancant la participació de l'Autonòmic, la Clàssica Península-Benicarló i Campionats d'Espanya. Ja en la celebració del menjar de germanor van ser exaltades les Dames Janina i Andrea així com el millor nedador de la temporada Miguel. La presentació de la cerimònia va ser duta amb afecte, un any més, per la periodista Noemí Oms. I com no hi ha celebració sense aigua al finalitzar es van llançar tots els nedadors a la piscina del càmping El Edén.

Juan Félix Bravo polvoritza el rècord Guinness dels 1.000 Kms amb moto aquàtica

text REDACCIÓ

El pilot espanyol Juan Félix Bravo ha polvoritzat el rècord Guinness dels 1.000 quilòmetres sobre moto d'aigua a l'establir una nova marca de 10 hores i 9 minuts, reduint a més de la meitat l'anterior, que era de 23 hores i 17 minuts, del croata Davor Hundic.

El circuit del Pantà de San Juan de San Martín de Valdeiglesias, per exigències del Guinness, tenia dos quilòmetres de longitud, el que va obligar al fuenlabreño a donar prop de 250 voltes i un total de 498 girs.

La moto, una Bombardier rxt-iS, arriba en alguns moments als 112 km/h, marcant en quasi totes les voltes temps similars, que van estar entre els 2 minuts i 21 segons i els 2.23 segons, amb la més ràpida en 2.19.

"Estic molt content. L'hi dedico a tota la meua família i a tots els que m'han donat suport i vull agrair a tot el meu equip, que des de primera hora del matí han estat ací, l'esforç realitzat, sense ells no res d'açò hauria estat possible", va expressar. Entre ells es troben l'Ajuntament de Benicarló com sponsor i l'empresa benicarlanda Entrevents S.C.P que s'ha encarregat de l'organització parcial del rècord i de la totalitat de la trobada que pròximament es realitzarà en el marc de les festes patronals de Benicarló i que es portarà a terme el dia 29 d'Agost.

**DE
BON
GUST**

VINS I PRODUCTES GOURMET

Maridatge recomanat: Juan Carlos Simó Simó
Benicarló Centre Comercial, local 32
www.debon gust.com

**AGUSTÍ TORELLÓ
RESERVA BARRICA**
Denominació d'origen: **Cava (Espanya)**
Productor: **Caves Agustí Torelló**
Preu aproximat: **20 €**

Maridatges: Com a aperitiu i a qualsevol hora. Acompanya perfectament el pernil ibèric, mariscs, peixos salsejats, aus, fumats, foie, caviar, carns blanques i vermelles i formatges semicurats.

"La falta de suport oficial s'ha evidenciat, encara més, aquestes últims mesos"

ve de la p gina anterior

d'un milió de visitants durant el mes de juliol. Per a Benicarló suposarà "no només que es reconega la categoria dels nostres músics, sinó una promoció turística important per a la ciutat", assegurava Guzmán. Representants de l'entitat van iniciar la recollida de fons per sufragar les despeses del viatge dels músics el passat mes de novembre. Paral·lelament, van iniciar converses amb diferents estaments oficials i diverses empreses locals perquè patrocinaren l'esdeveniment. Tan sols dos d'aquestes últimes han manifestat la seua intenció de donar suport als músics benicarlandos.

El malestar és més que evident entre els músics per la falta de suport oficial del consistori que, hores d'ara, quan estan a punt d'anar-se'n a Holanda, encara no té decidida si se'ls concedirà i, en cas positiu, la quantia de la subvenció que els lliuraria. Fonts de la banda, lamenten aquesta incertesa ja que, segons asseguren "ens van dir que no hauria problema i que comptaríem amb una ajuda". Tot i així, a l'hora de la veritat, encara estan esperant que els ajuden, quan només falten quatre dies mal comptats. Els músics fins i tot van arribar a plantejar la possibilitat al consistori de renunciar a l'ajuda

oficial que els correspon anualment per la compra d'instruments musicals i que enguany, estava pressupostada en 18.000 euros, per utilitzar-la per aquest esdeveniment. La resposta del govern municipal, segons fons de la banda, va ser que "això no es podia fer".

La falta de suport oficial s'ha evidenciat, encara més, aquestes últims mesos pel fet que mentre els músics han estat realitzant tota mena d'activitats extres, per recaptar fons per poder cobrir, encara que mínimament, el pressupost, el govern municipal del PP els ha negat una vegada i una altra les seues sol·licituds d'ajuda, cosa que ha provocat que el malestar "musical" haja anat in crescendo.

Segons denunciava Guzman, la gota que ha vessat el got, ha estat el fet que s'assabentaren que l'electricitat que consumeixen en els assajos preparatoris l'està pagant el col·legi de La Salle, ja que és en el seu pati on es realitzen els assajos. "Ni això sembla que volen pagar", comentaven. Per a l'edil nacionalista, aquest fet suposa "una falta de compromís per part de l'ajuntament de Benicarló".

Comparativa de subvencions

Però el que més ampolles està alçant és el fet que altres bandes del nostre país si han rebut subvencions per part dels seus

consistoris per anar a Kerkrade. Així, la banda de Manises ha rebut 90.000 euros i, les de Xest i Torrevella, 60.000 euros cadascuna. Sorpren veure com bandes de València i Alacant si reben subvencions per part del seus respectius ajuntaments i, la nostra, és abandonada a la seua sort. Realment increïble.

La dada

Segons ha pogut saber La Veu el web de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, des que s'ha sabut que participaria a l'Olimpiada de Bandes de Kerkrade, ha passat de rebre una mitjana de 1.000 visites diàries a unes 5000. Sembla que la gent està interessada per saber quina és aquesta Banda i la seua localització. És difícil poder quantificar el valor turístic d'aquesta dada però allò innegable és que la promoció turística, que aquest esdeveniment, per si sol, proporcionarà a la nostra ciutat, no li costarà ni un euro al nostre ajuntament. Una mica de vergonya aliena podrien tindre i fer les coses ben fetes subvencionant la part que li falta a la Banda per poder cobrir els vora 45.000 euros en que s'havia pressupostat tot el cost de l'esdeveniment. Bastant menys del que, inicialment, rebran de subvenció les altres tres bandes del nostre país que aniran també a Kerkrade.

VI JORNADES HORTÍCOLES DE BENIHORT

text REDACCIÓ

Benihort va celebrar per sisè any consecutiu les seues Jornades Hortícoles. Un centenar de socis va participar el dissabte en un esmorzar popular i van conèixer nous productes en sistemes de reg.

L'esmorzar popular d'enguany, va consistir, com a novetat, en una rica torrada de carn, però durant la jornada també es van mostrar nous productes per a millorar el rendiment de les diferents explotacions agràries. Enguany va ser una firma comercial de sistemes de reg l'encarregada d'exposar els seus productes.

Tal com ha indicat el director de Benihort, Guillermo Edo, "aquestes jornades es troben plenament consolidades i serveixen com punt de trobada i de reunió, dels nostres agricultors, i en definitiva, ens permeten passar un dia de germanor entre tots els participants".

Benihort Planters

El servei de semillero de Benihort es va engegar en 2002 i el 90% de la seua producció són plantes hortícoles com enciam, col o meló d'Alger, encara que també se sembren en les instal·lacions de la cooperativa benicarlanda xiprers i tarongers.

"Respecte a la passada campanya 2008 el volum de plantes comercialitzades ha estat de més de 20 milions. Pel que fa als productes, l'enciam és la més produïda amb quasi 14 milions de plantes. Per darrere

li segueixen la coliflor amb quasi tres milions, la col de Milà amb quasi dues i el pebrot amb més de mig milió de plantes, entre unes altres", ha indicat Edo.

Però en aquest àrea de Benihort es porta a terme també altra activitat de transplament automàtic d'enciams amb maquinària pròpia d'última generació, amb la finalitat de poder donar un servei integral als socis.

El planter de llavors es troba en una parcel·la de 17.000m2 en uns terrenys propietat de l'empresa, molt propers al Polígon Industrial, en concret al camí vell de Càlig. En ella se situen un hivernacle amb calefacció de 5.000m2 i altre de malla de 5.000m2. Al seu torn, a l'aire lliure es fan assajos de varietats hortícoles, a manera de camp d'assaig.

5a fase del Campionat Social de pesca d'embarcació

text VICENT FERRER

Dissabte passat es va disputar la 5ª fase del Campionat Social de Pesca des d'Embarcació, patrocinat per l'Associació d'Amics de la Mar de Benicarló i que es va celebrar, en aquesta ocasió, en horari nocturn (de 20,30 h a 00,30 h).

La història, repetida una vegada més, no va ser altra que la que va voler escriure l'embarcació "New Pil", que no només va aconseguir la victòria, com ha fet en totes i cadascuna de les fases disputades fins ara, sinó que, en aquesta ocasió, va seguir batent rècords a l'aconseguir més captures ella sola que tot la resta de la flota de forma conjunta. Amb tot això, el més interessant d'aquesta fase va radicar en la forta lluita pel segon lloc de la general entre "Xaloc" i "Patroneta", que van mantenir un renyit braç a braç, amb marcatge a l'home inclòs, durant bona part del concurs, resolent-se finalment a favor dels primers per un marge escàs de punts que, no obstant això, li permet furta-li per un sol punt el segon lloc de la general a Patroneta". Van puntuar un total de nou embarcacions i la general, després d'aquesta 5a fase, quedà com segueix: 1- New

Pil: 86 punts. 2- Xaloc: 43 punts. 3- Patroneta: 42 punts. 4- Ronsera III: 33 punts. 5- Ino: 24 punts. 6- Mon: 23 punts. 7- Durendal: 20 punts. 8- Cap Roig: 19 punts. 9- Huracán I: 19 punts. 10- Capricosa: 19 punts.

El pròxim concurs, la 6a fase del Social, se celebrarà, si el temps ho permet, el 25 de juliol, també en horari nocturn.

I Torneig d'estiu de Pilota Valenciana

text i foto VICENT FERRER

Durant tot el passat cap de setmana, al Frontó de l'IES Joan Coromines s'ha pogut disfrutar del Primer Torneig d'Estiu per parelles. Es van apuntar un total de vuit parelles que van enfrontar-se el dissabte, mentre que la fase final es va desenvolupar durant la vesprada del diumenge. Van jugar-se un total de set partides durant tot el cap de setmana.

El dissabte des de les set de la tarde, van classificar-se per a la fase final les parelles de Tito i Esteller, Hugo i Mañes, Tufarret i Jon, i per últim Xatet i Xar-li, que van aconseguir guanyar les parelles de Karçe i Rafa, París i Pellicer, Garrido i Agut, i Oscar i Jesus, respectivament.

El plat fort es preparava per el diumenge, on estaven programades la semi-final i la final del torneig. Primer van enfrontar-se en un cara a cara emocionant, la parella de Tito i Esteller davant Hugo i Mañes. Va ser una partida igualada fins que en el en els últims punts la parella de Tito i Esteller va aconseguir quatre punts d'avantatge que van saber administrar. Tot i això es va poder gaudir dels cops des del fons d'Hugo i les tretes de Mañes.

La següent semifinal, va ser menys igualada, tot i que van poder veure's grans punts del punter Xatet i la progressió de Xarli. Tot i això Jon i Tufarret van poder passar a la final sense massa complicacions.

La final enfrontava les parelles de Tito i Esteller, i Jon i Tufarret. Va ser realment la final esperada i no va decebre

ningú. El resultat final de 38 a 41 ho reflexà perfectament. Es van veure punts emocionats, cada vegada amb més intensitat, fent-se llargs pilotejos tant d'anada com de tornada.

La progressió del club de Pilota Valenciana "Arrea-li Bona" continua i ara, les parelles que han arribat a la final hauran enfrontar-se el 29 d'Agost, en plenes Festes Patronals, a altres dos parelles de la província de Castelló, en el Primer Trofeu Ciutat de Benicarló de frontó a mà.

TORNEIG D'ESTIU FUTBOL SALA 2009

Va començar el torneig

text i foto GREGORIO SEGARRA

La primera setmana de competició va resultar incompleta, tant per començar en dimecres com per la pluja, que per primera vegada en els 29 anys d'història del torneig va fer suspendre parcialment la jornada inaugural, fent acte de presència quan es portaven jugats 13 minuts de la segona part del partit ICA U.V./GRUP PEINADO – EL CHIRINGUITO DE PEPITO, que obria oficialment el campionat i que reflectia, en el moment de la suspensió, un parcial de 2-0 a favor dels primers.

La que si que es va poder jugar completa va ser la 1ª jornada del grup B. Rn la mateixa es va poder comprovar ja la gran igualtat existent, pel que fa difícil, de moment, tot pronòstic sobre favorits. ESPORTSARÍN.COM va guanyar sense problemes als juvenets i voluntariosos xics del PLANTACAR; GELLIDA E Hijos i FRIEND'S BLO., equips en els que juguen molt bons jugadors de regional preferent en futbol-11, i altres amb experiència en categoria nacional en futbol sala, van oferir un igualadíssim i emocionant partit que finalment va acabar amb la victòria, per la

mínima, dels primers. I L'OVELLA NEGRA i IURISOR també van protagonitzar un xoc molt igualat que es va decantar finalment a favor dels primers.

Es pot seguir tota l'actualitat del torneig en: www.sportsarin.com i en la web del Benicarló Aeroport Castelló Futbol Sala

El Club Bolas y bochas esperen aconseguir plaça per al campionat d'Espanya

text VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va disputar a Rojales (Alacant) el Campionat Autòmic de petanca en la modalitat de *dupletas*, representant a la província de Castelló el Club Bolas y Bochas de Benicarló amb dos equips, un en cada categoria.

En fèmines les germanes Erika i Virginia Dominguez, després d'una bona matinal, van acabar terceres en la classificació final. La mateixa classificació que van aconseguir en categoria masculina José Miguel Gómez i José Carlos Calvo. Les dues parelles estan a l'espera que es confirmen les seues places per al pròxim Campionat d'Espanya que es disputarà a Paiporta (València) del 23 al 25 d'octubre.

Aprovada la composició del Grup Primer de la Regional Preferent

text VICENT FERRER

La Federació Valenciana de futbol va celebrar el divendres tres la seua assemblea anual, donant a conèixer, en un dels punts de l'ordre, del dia la composició dels grups de la Regional Preferent.

El primer grup, on jugaran tres equips de la comarca, estarà format per aquests equips: Acero, L'Alcora, Almassora, Almenara, Benicarló, Benicasin, Bell-lloc, Borriol, Borriana, Castelló B, Nules, Pobla de Farnals, Sant Jordi, Saguntino, Vall d'Uixó, Vilavella, Vilafamés i Vinaròs.

El Consistori de Benicarló denuncia sabotatges a la xarxa de rentapeus

La consellera ha inaugurat l'Escola de la Mar de Benicarló

text REDACCIÓ

El canvi de funcionament en la gestió i manteniment dels rentapeus, pels quals la Conselleria anticipa als ajuntaments costaners diners, no ha suposat una major agilitat ni un millor funcionament del mateixos, tot i que sembla ha estat per circumstàncies alienes. L'edil de Turisme, Mamen Iruretagoyena, va denunciar que la xarxa de rentapeus de les platges de la Mar Xica, Morrongo i Caracola pateixen "sabotatges".

L'edil considera aquesta com l'única explicació a les avaries quasi diàries que pateixen aquests rentapeus, tan utilitzats pels turistes a l'eixir de l'arena. "Estan havent moltes avaries i jo crec que es tracta d'un boicot que un grup de persones està fent a postat. No és normal que tots els dies tinguem avaries, es trenquen elements, queden embossats o directament les canonades són seccionades per algú, quan el passat any no teníem ni una incidència", va assegurar la regidora benicarlanda.

La localitat de Benicarló ha millorat sensiblement la qualitat de les platges instal·lant noves passarel·les, serveis i rentapeus a pesar de les crítiques del PSPV de la localitat, en l'oposició, que va denunciar l'oblit de la dutxa de discapacitats i l'absència de passarel·les en la platja a Setmana Santa, encara que ja han estat col·locades.

Fruit de les noves polítiques de col·laboració entre ajuntaments i Conselleria de Turisme, el municipi ha rebut 17.000 euros per al manteniment dels rentapeus. L'últim temporal del passat hivern del mes d'octubre va deixar molt danyats els de la Caracola, platja per on es parteixen els termes de Benicarló i Peníscola.

Trini Miró: "La xarxa d'Escoles de la Mar ha incrementat la demanda per a practicar esports nàutics"

La consellera de Cultura i Esport, Trini Miró, ha assegurat que la creació de la Xarxa de Escoles de la Mar de la Generalitat "ha produït un augment del 80% en la demanda de places per a practicar esports nàutics".

La consellera ha inaugurat l'Escola de la Mar de Benicarló, quarta de la província de Castelló, al costat de Borriana, Benicàssim i Peníscola i que completa una xarxa autonòmica composta per nou centres més.

Miró ha incidit que la Comunitat Valenciana "és l'única comunitat autònoma d'Espanya que posseeix una xarxa pública estable de centres que promouen l'ensenyament i la pràctica d'activitats nàutiques".

Així mateix, la consellera de Cultura i Esport ha recalcat que l'objectiu de la Generalitat és que el "major nombre possible de persones gaudisquen dels esports nàutics en els 424 quilòmetres de costa de la Comunitat i per aqueix motiu va engegar aquest projecte".

L'Escola de la Mar de Benicarló s'estrena per a la temporada estival de la campanya 'A la mar 2009', que amb 'el Programa Lliure', oferta 6.648 places perquè qualsevol ciutadà tinga la possibilitat de realitzar pràctiques de vela, kayak, windsurf i piragüisme fins al pròxim 4 de setembre.

LLIBRETA D'ESTIU (I 2)

Fronteres

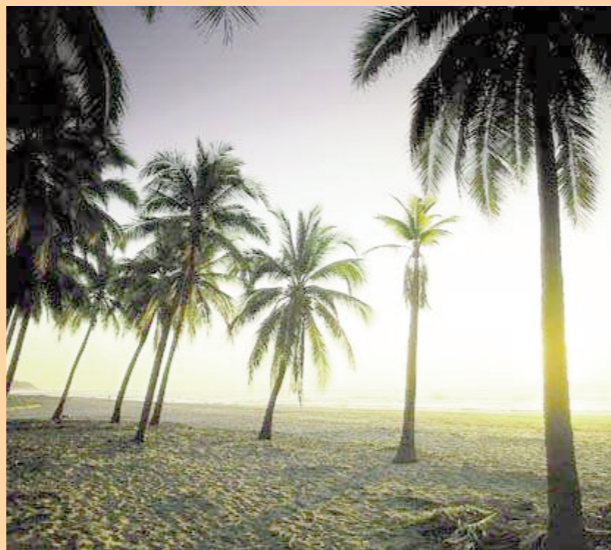
text JOAN HERAS

Dimarts 30 de juny.

Avui ha estat el darrer dia oficial del curs escolar. Els qui ens dediquem a la cosa de l'ensenyament hem viscut el punt i final d'un grapat de mesos que han estat plens de tot: de passions, de sorpreses, de rutines, de decepcions. El dia a dia amb els nostres nois i noies ens permet viure experiències interessants, de vegades difícils, però que ens serveixen per anar construint el nostre ofici. Si parlem de les nostres meravelloses administracions educatives, la tristesa i la ràbia han marcat les sensacions quotidianes. Sovint es diu que la feina de professor és molt dura i quan es diu això tothom pensa en les dificultats que els alumnes poden provocar en la vida de cada dia de les aules; però en realitat, i crec que tot el professorat hi està d'acord –excepte els professors que tenen un carnet polític concret i consideren que el Partit és més important que la realitat–, allò que fa difícil la nostra feina és l'existència d'uns responsables polítics i d'una estructura de càrrecs diguem-ne tècnics de confiança política que no creuen en l'educació –o potser hauríem de dir que no creuen en l'educació pública– i que avanposen a l'interès comú –a l'interès general– els seus desitjos de poder, les fidelitats i els deutes, la justificació política de la ineficàcia, etc. Avui ha estat un dia de comiat, de tancament d'etapa i alhora d'inici del nou curs –del nou cicle– que ara ja es prepara. Com un etern retorn sempre diferent. Des de demà els pasadissos dels nostres instituts tindran un aspecte estrany, massa tranquil, curiosament silenciosos. Queda força feina per fer –coses que cal enllestir i coses que cal començar a preparar– però tot es va fent a un ritme diferent, sota una atmosfera de quietud. Queda el record d'hores viscudes amb intensitat, el record d'un grapat d'alumnes –alguns que els retrobarem el setembre i d'altres que només els retrobarem casualment en qualsevol indret– i el record d'alguns companys que el proper curs faran la feina en altres punts. És el moment de fer balanç i de reflexionar sobre encerts i errors, sobre estratègies i actituds.

Dissabte 4 de juliol

Es pot dir que aquest és el primer cap de setmana plenament estiuenc. Es nota en l'ambient, en la platja, en el brogit. Amb la pell massa calenta i el cap espès perquè el sol és senzillament brutal, hem compartit una bona estona de terrasseta i cervesa amb amics quan la tarda queia. Entremig d'una conversa tranquil·la sobre tot i res –el final de curs, els projectes d'estiu, la situació del país, la mala sort d'un amic comú que no passa per bons moments– he fet notar que l'aroma de marihuana que ens

arribava amb claredat provenia de la taula del costat on una parella no excessivament jove fumava i compartia amb serenitat un porro perfectament liat. Un amic meu, també del gremi, m'ha explicat que ha anat de viatge amb els alumnes de 2on de batxillerat a Amsterdam i que allà aquest aroma és un perfum habitual per tot arreu. Resulta sorprenent, doncs, que ens sorprengui això. Els costums, les normes socials –escrites o tàcites– ens marquen molt més del que ens pensem. A mi em sembla perfecte que la gent fumi el que vulgui però encara em sorprèn que es faci d'una manera tan pública, sense cap voluntat de clandestinitat. Si visqués a Holanda això no em passaria. No en va René Descartes va escollir aquest indret tot fugint del dogmatisme imperant en el món catòlic i inquisitorial per poder construir un pensament personal, lliure, creatiu i, per cert, gens revolucionari. Tot, com més clar, més públic, més evident, millor.

Dilluns 6 de juliol

Ahir, a Barcelona, José Tomás triomfava a la plaça de toros de la Monumental. Un èxit impressionant que a molts ens deixa perplexos –amb perdó dels pro taurins, que per aquestes terres n'hi ha molts. I avui, de nou, surt a la plaça un altre torero de primer nivell: el benvolgut president de la Generalitat, el senyor Camps, torna a ser notícia per coses de vestits, de modistos de nivell que treballen en altres places, i de tribunals. Suposo que al senyor Camps no li tremolen les cames: ell sap que faci el que faci –ell i els seus amics– els resultats electorals els legitimen i justifiquen. Com el seu estimat amic de les Itàlies. I encara hi ha qui té la barra de cantar les excel·lències d'aquestes democràcies que s'esquincen per totes bandes? Tot plegat fa força angúnia i ràbia i tristesa. Només ens queda el consol i el refugi d'uns dies de vacances.

CONCERT – INTERCANVI DE LES BANDES JUVENILS DE BENICARLÓ I XILXES

text REDACCIÓ

Dissabte passat 27 de juny es va celebrar al pati del Col·legi La Salle de Benicarló un interessant concert emmarcat en la VI Campanya d'Intercanvis Musicals promogut per la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana.

La Banda Juvenil de l'Escola de Música Contrapunt de Xilxes i la Banda Juvenil Ciutat de Benicarló van ser les agrupacions protagonistes d'aquesta cita en la qual els joves músics d'ambdues entitats van demostrar, amb el seu treball, que el futur musical d'aquestes dues agrupacions està assegurat.

La Banda de Xilxes, banda convidada en aquesta ocasió i dirigida per Vicente Aznar, van interpretar 3 obres: el pasdoble Camí de Roses, de José Franco, una selecció del musical de l'any 1978, Grease, de John Farrar i una adaptació de la banda sonora Pirates del Carib, de Klaus Badelt.

La segona part va ser protagonitzada per la Banda amfitriona, la Banda Juvenil "Ciutat de Benicarló", dirigida per Pablo Anglés i que va triar per a l'ocasió *Una*

noche en Granada, poema líric d'Emilio Cebrián Ruiz, *La Storia*, de Jacob de Haan i *Copacabana*, de Barry Manilow. Un programa musical, doncs, molt divers i magníficament interpretat que va ser acollit pel públic present amb afectuosos aplaudiments dirigits als més joves músics de les dues entitats.

La jornada musical de convivència va finalitzar amb el corresponent intercanvi de detalls commemoratius i amb un refrigeri per als músics que es tornaran a trobar, a la volta d'aquest intercanvi, a Xilxes el proper dissabte 11 de juny.

INVIABILITAT DEL III FÒRUM DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA 2009

Era una esperança aconseguida que la gent oferira els seus esforços i compartira les seues idees en el procés de l'Agenda 21. És una llàstima veure com s'ha acabat buidant de gent el procés participatiu.

El Consell de Necessitats Socials ha estat l'últim bastió que ha resistit. L'equip de govern no porta a terme cap de les més de 32 propostes que s'han anat fent des dels Consells Temàtics de l'Agenda 21 en aquests tres anys de vida de la participació ciutadana nascuda l'any 2006 i si n'ha portat alguna a terme no ha dit que naixien dels processos participatius de l'Agenda 21 local.

El Consell de Necessitats Socials va portar endavant una d'aquestes propostes; la Diàstole per la Integració. En un intent de demostrar que les propostes eren viables i per mantindre més o menys viu el procés que agonitzava davant la inactivitat i falta d'iniciativa de l'equip de govern i el regidor encarregat. La resposta ciutadana de carrer ha estat, al cap de l'any, molt positiva; tant pel que fa a la quantitat de persones que hi acudien, com a la valoració que se'n feia de la necessitat de realització d'aquests tipus d'actes socials. Així les coses, aquests tipus d'actuacions són vàlides i, més encara, necessàries.

Totes aquestes activitats han estat realitzades sense cap pressupost gràcies a la implicació de les persones del Consell de Necessitats Socials i dels col·lectius a qui s'ha dirigit per realitzar-les.

La resta dels cinc consells temàtics que existien després de la creació en l'any 2006 de l'Agenda 21 al nostre municipi, han desaparegut. Ha desaparegut la gent ja que no han rebut el recolzament i reconeixement de l'equip de govern local. Partint del regidor de Participació Ciutadana que diu no haver pogut convèncer la resta de regidors de

les diferents àrees exceptuant l'àrea de Benestar Social. Àrea on constatem que alguna de les propostes del Consell de Necessitats Socials ha rebut i desenvolupat amb el recolzament dels seus tècnics.

Vist tot això el procés de participació ciutadana no realitzarà el III Fòrum Ciutadà amb les propostes pel Pla d'Acció de l'any 2010, ja que en els dos anys anteriors s'ha realitzat més de 30 propostes, com hem dit més amunt, i cap d'elles ha estat estudiada per les regidories del consistori. Més encara, alguna s'ha portat a terme i no s'ha dit que partia de l'Agenda 21 com ja es va dir en el II Fòrum Ciutadà de l'any 2008.

Menció especial mereix l'oficina del voluntariat que sí que ha decidit portar a terme el Banc del Temps de forma experimental durant els mesos d'estiu i que sí reconeix que és una proposta del Consell de Necessitats Socials.

Davant d'aquesta situació el Consell de Necessitats Socials es planteja la conveniència de seguir treballant en propostes per l'equip de govern o no fer-ho, mentre no hi haja un canvi d'actitud en el consistori, des de qui dirigeix fins l'oposició.

El Consell de Necessitats Socials no abandona ni renuncia a seguir treballant i col·laborant amb il·lusió i ganes per construir un món més just, solidari, sostenible i una societat més participativa a Benicarló.

Però deixarem de proposar a una regidoria inert, que s'obstina en ningunejar el procés participatiu, més enllà d'una bústia en la xarxa i seguir dient que nosaltres som qui devem portar el pes del procés social participatiu.

*El Consell de Necessitats Socials
de l'Agenda 21*

Projecte pilot en relació a l'Oli i les oliveres mil·lenàries

L'Associació Territori del Sénia i la Mancomunitat signen un Conveni per impulsar un Projecte pilot en relació a l'Oli i les oliveres mil·lenàries.

La Mancomunitat de la TAULA del SÉNIA és un ens local, format per 22 municipis: 10 valencians, 9 catalans i 3 aragonesos.

Estos dies s'ha acabat un Inventari de les Oliveres de més de 3,5 m de perímetre de soca a 1,3m i n'hi ha més de 4.000 repartides per 17 pobles de la Mancomunitat de la Taula del Sénia. El Pressupost del Projecte pilot és de 1.602.664 € i es demana el 90% de subvenció al MAMR.

NOTA DE PREMSA DE L'ASSOCIACIÓ LOCAL D'EMPRESARIS DE PESCA D'ARROSSEGAMENT DE BENICARLÓ (ALEPA)

L'associació Local d'Empresaris de Pesca d'Arrossegament de Benicarló, entitat de recent creació, amb tots els requisits administratius al dia, donada la confusió interessada creada sobre els nostres objectius, es veu en l'obligació d'eixir al pas d'aquesta errònia apreciació interessada i deixar clars quins són els objectius de la nostra associació, en l'àmbit de la pesca, que és el que ens hem proposat defensar.

En primer lloc volem deixar clar que no anem en contra de ningú, ni li tenim mania a ningú, sinó que únicament vam mostrar la nostra disconformitat amb una gestió que, per cert, no és ni actual ni moderna. Ja som tots majors per a acceptar que pot haver discrepàncies en el que fem. Per tant, algunes de les nostres principals preocupacions són: no enfrontar-nos per discrepàncies i solucionar els temes des del diàleg i el companyerisme; que a tot soci de la nostra Confraria se li done la importància que es mereix i que es tinga amb tots un tracte correcte i no "chulesco", arrogant i prepotent, tot al recer del qui mana; que es celebren unes eleccions netes (si potser amb observadors neutrals i independents) i que les guanye un candidat que acomplisca amb totes les normes dins del termini i en la forma escaient (com no ha estat el cas en les últimes celebrades); que haja autèntica transparència en tots els temes relatius al funcionament de la nostra Confraria, tant en la

petició de documents, com amb les negociacions que es duen en temes com el parc eòlic, el projecte Castor, l'ampliació del port esportiu i un llarg etc., que per si sols donarien per a estar un any seguit escrivint cartes als directors dels nostres mitjans de comunicació. D'aquests temes, tots ells claus per al futur de la nostra Confraria, ens hem d'assabentar per Internet, per la premsa, pels companys dels ports veïns que si són puntual i degudament informats pels seus patrons majors, o pels nostres contactes, dels quals no presumim ni els deixem en evidència, però que també tenim. Un dels nostres principals objectius, era el poder repostar les nostres embarcacions directament des de la cuba, per temes econòmics. No ho vam aconseguir directament, però vam moure cel i terra, espentem i espentem i mireu si espentem, que per fi ho hem aconseguit, quan la "versió oficial" era que havien uns problemes administratius que no es podien solucionar... ¡MENTIDA!

Finalment, ens agradaria donar les gràcies a totes les persones que ens han ajudat, ells ja saben a qui ens referim. I de forma especial aprofitem l'ocasió per a mostrar el nostre total suport a Salvador Gregori, perquè tot el que reivindica és pel bé de tots. I si no, al temps.

Junta ALEPA

laveubenicarlo@terra.es

EL VIRUS A/N1H1: LA GRIP ATACA DE NOU (1)

Durant el mes de març passat aparegueren els primers casos d'un nou tipus de grip al municipi de Perote de l'estat de Veracruz (Mèxic). Aquesta malaltia contagiosa s'estengué pel país produint les primeres morts; se la nomenava influença porcina pel seu suposat origen. A finals d'abril, després de causar morts a la capital del país, l'autoritat municipal de Ciutat de Mèxic declarà l'alerta màxima, suspengué totes les activitats massives en llocs tancats com cines, teatres, museus...i cominà els ciutadans a no sortir de les seves llars. Les imatges de mexicans amb "cubrebocas" o màscares sovintejaren als mitjans de comunicació.

Com a reacció, molts països controlaren els viatgers provinents de Mèxic. Però, tot i així, els casos, i les morts, foren degotant arreu del món. Recordem els estudiants de la Universitat de València contagiats en el seu viatge final de carrera a la Ribera Maia o a Dalila, la primera mort a l'estat. El dia 12 de juny l'Organització Mundial de la Salut (OMS) declarà la situació de pandèmia, la malaltia s'havia estès per gairebé tot el món en el temps rècord d'uns 2 mesos.

El butlletí de l'OMS de 29 d'abril informava de l'existència de 148 casos en 9 països, la majoria d'ells a Mèxic. Quan es declarà la pandèmia el 12 de juny, hi havia 29.669 casos de 74 països amb 145 morts. I fa uns dies, el 6 de juliol passat, els casos eren ja 94.512 —més que la grip aviar de 2005— de 127 països amb 429 morts totals. Inicialment la majoria d'infectats i els morts eren mexicans però actualment ho són d'EUA, aquest país té un 36% dels casos i un 40% dels morts totals quan Mèxic en té un 11% i un 28% respectivament.

Dins del pla de preparació front una pandèmia de la grip, l'OMS distingeix 6 fases d'alerta. Cal recordar que els virus humans de la grip provenen de virus animals, principalment, de les aus o dels porcs. A la fase 1 no hi ha virus animals circulants que hagin causat malalties a humans. Les fases 2, 3 i 4 representen l'escalada des de la presència de virus animals potencialment perillosos pels humans fins a la constatació de contagis persona-persona. La fase 5 indica que el virus es transmet de persona-persona en almenys dos països d'una zona OMS; situació important que ja requereix la coordinació internacional. La fase 6 o pandèmica es dona quan el contagi i la presència del virus s'escampa pel planeta. Aquesta fase acaba quan els casos de grip són semblants als estacionals de tardor-hivern; aleshores, l'OMS recomana no "baixar la guàrdia" perquè les pandèmies venen en onades successives que poden intensificar-se en virulència. Per la grip A/N1H1, la fase 4 fou decretada el 27 d'abril, la fase 5 el 29 d'abril i la fase 6 el 12 de juny.

Aquesta malaltia ha rebut diverses denominacions. Els mitjans de comunicació mexicans es referien a ella com influença porcina. Al segle XV, començà a emprar-se a Itàlia la paraula "influenza" per referir-se al contagi de malalties, es pensava que aquestes es produïen per influença dels astres. Més endavant es restringí el seu ús per referir-se a la grip. L'adjectiu porcina es devia al seu suposat origen, igual que a 2005 es denominà grip aviària quan el virus

d'aleshores provenia dels pollastres o d'altres aus. La denominació influença o grip porcina no agradà als ramaders del sector i, en conseqüència, la Unió Europea proposà l'expressió "nova grip". Diversos mitjans nord-americans començaren a nomenar la nova infermetat com "grip mexicana"; les referències geogràfiques s'havien emprat amb anterioritat amb expressions com "grip espanyola" o "grip asiàtica". Però, en aquest cas la intenció era clarament racista i cercava el tancament de fronteres amb Mèxic. Els mexicans representen el grup més important d'immigrants irregulars (30%) i cap a ells s'adrecen gran part dels odis xenòfobs. La consideració, infundada, que grups socials determinats són portadors de malalties per estigmatitzar-los s'ha emprat diverses vegades al llarg del temps com amb la pesta i el jueu a l'edat mitjana o la comunitat homosexual amb la SIDA. Finalment, l'OMS denominà la malaltia com grip A/N1H1 amb referència al virus responsable.

Una vegada s'arriba a la situació de pandèmia, les mesures de contenció i evitació dels contagis ja no poden parar l'extensió de la malaltia perquè el virus és per tot arreu. És l'hora de les mesures terapèutiques per fer front al virus. Es disposa de dos antivirals, l'oseltamivir amb nom comercial Tamiflu (càpsules) i el zanamivir (inhalat) amb nom comercial de Relenza. El Tamiflu, el més emprat per la seva més fàcil forma d'administració, és fabricat per la multinacional farmacèutica Roche en una única factoria a Suïssa. Els països del primer món han acaparat les reserves; a l'Estat Espanyol, és l'exèrcit el que guarda els deu milions de dosi de Tamiflu. El preu d'una píndola o càpsula és d'uns 12 euros, totalment prohibitiu pels països pobres; Cipla, una empresa índia, en fabrica un genèric a 7,4 euros la píndola i la lluita legal està garantida. És d'esperar l'aparició de ceps de virus resistents a aquests antivirals que són l'única arma terapèutica disponible. La vacuna contra el virus A/N1H1 s'espera que estigui llesta per a desembre; el govern espanyol hi ha fet una precompra a les multinacionals que la desenvolupen de 18 milions de dosis.

Aquesta malaltia pot posar en perill la salut de molts humans, tal com va passar a 1918 amb la grip espanyola, però no em d'oblidar la seva dimensió de negoci multimilionari per les grans corporacions farmacèutiques. I els països pobres, Àfrica especialment, dependran de l'ajuda internacional: l'ONU ja ha demanat uns 1000 milions de dòlars per fer-hi front.

Pere Bausà

ve de la p gina anterior

Plantetes seques

Ja fa un temps que ho vam dir, però ho tornem a comentar a veure si hi fiquen remei, les plantetes de les voreres del carrer de l'alcalde (i d'altres veïns també, no siga cas que se'ns empenye), és moren de sed. El timonet, pobre, ja està més sec que ni sé. El romer encara aguanta però no creiem que li quede massa temps. Una miqueta d'aigua per favor. O és què, ja en tornaran a plantar de noves? Una arruixada, de tant en tant, no costa massa, no?

I si no en tenen prou, d'aigua, almenys, podrien utilitzar la que cada cap de setmana surt (o es llença), pels canuts de l'aire condicionat, que del nostre ajuntament, tan estalviador ell, deixa endollats cada cap de setmana perquè els dilluns de matí els funcionaris de la casa gran, i els polítics de torn, es troben ben fresquets (o calentets a l'hivern, que també sempre estava endollada la calefacció), quan arriben al seu lloc de treball. De tota manera potser estiguem errats i estiguen fent hores extres, avançant la feina, perquè de vegades també estan moltes de les llums enceses. I fins i tot les finestres obertes. Mireu si és així que, divendres passat, la finestra del despatx del darrera de la plaça l'ajuntament (no sabem de qui deu ser aquesta persona tant treballadora i abnegada), la que té una reixa i està a la planta baixa, romania oberta de bat a bat amb l'aire condicionat ficat, del canut del qual xorrava aigua a dojo. El toll que va deixar no tenia res a envejar al de les pluges de la tardor. El que ens va parèixer estrany era l'hora perquè passes, les 11: 30 de la nit.

Rosers de rotonta

No res, que de rosers sembla que els tafaners no n'entenen massa. Així, els rosers de la faraònica rotonta de colorins, del nostre ídem, sembla que si que creixen. Haurem de menjar-nos les nostres paraules sobre que no creixerien amb tanta pedra? En fi, al temps. De tota manera, no ho tenim massa clar i a veure si resultarà que, ara que està tant de moda això dels d'híbrids i del transgènics, estos són d'eixos i s'adapten a tot. Doncs, com s'enrotllen massa amb les faroles... a veure si es farà realitat la farola que fa un temps van dir els tafaners i la cabossa de les faroles acabarà convertint-se en una margarida.

El poalet dels peus

A veure que redimonis passa amb els rentapeus. Quin galliner tenim muntat entre la regidora ppera de cognom tan llarg, l'iruretagoyena, i la socialista Bel pel que fa al fet que la gent no es pot rentar els peus a les nostres platges. Una que si l'altra és una deixada per no haver-los ficat quan tocava amb el temps que ha tingut i, l'altra, que la culpa és d'alguns que s'han dedicat a trencar-los. Al final, com sempre sol passar, la casa per agranar i els peus bruts. Miren vostés senyores

regidores, nosaltres el hi donem una idea encara millor, més barata, que ha funcionat sempre, i que no té problemes de consum d'aigua potable: uns dipòsit de poalets al costat de la mar perquè la gent els pugui omplir quan se'n vaja, pagant una fiança (no siguera cas que a la que ens descuidem ens quedem sense), i un replegador de poalets a la rampa perquè els dipòsit quan acaben, com els carros de la compra als supermercats, i solucionat. Ah, i si algú se'l porta de casa, doncs, millor. I és que tota la vida s'havia fet així i ara resulta que volem ser tan moderns que... fem riure.

Apesarats

Sí. Així ens com ens hem quedat els tafaners en veure amb quin punt de cruïsa ens colpeja la realitat. Era divendres de nit i, abans de la trobada que fem per ficar en solfa el personal, la realitat ens va ficar en solfa a tots nosaltres, de colp, quan vam veure una xica jove, asseguda al terra, amb la xeringa xutant-se... De sobte ens vam adonar, desgraciadament, que ja som una gran ciutat. Gent buscant per les escombraries, pidolant per les cantonades, fent cua als serveis socials, xutant-se droga als portals... La veritat, la cosa no està per tirar coets.

Estanquera

De vegades algunes entitats benicarlandes fan coses curioses. Mireu si és així que la penya madridista va fer un megadinar, que havien d'anar quatre-cents i el guerra i a dures penes van arribar a dos-cents, per a celebrar... els títols del Madrid? De tota manera va quedar ben clar quin és l'escut del Madrid. Ho diem perquè, una gran estanquera amb el nom de Benicarló presidia l'acte.

El Benicarló 'underground'

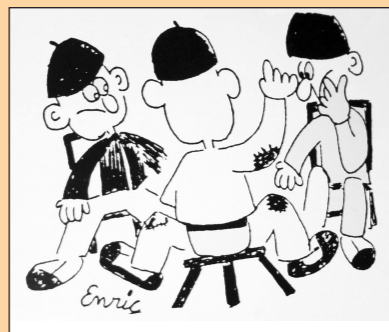
text LA COLLA DE TAFANERS

De mussols

La Policia Local segueix protagonitzant les notícies més fresques de l'estiu. Aquesta setmana s'han vist involucrats en la recuperació de dos joves mussols (o era a l'inrevés?) que passejaven pel passeig Febrer i Soriano. Això és el que posava en la nota de premsa que el diligent gabinet policial remet cada matí als mitjans de comunicació. El que no especificava és si els espècimens van ser degudament identificats i si van passar a disposició judicial, com sol ocórrer quan els municipals intercepten a un subjecte sospitós. Viure per a veure. Si eren joves, el més segur és que eixiren a refrescar-se i divertir-se una estona... però clar, el més segur és que molestaren als veïns. Animalets! A última hora, per diversos cercles, es comentava si podria ser que foren Marselino i Kuen-ka, que van adoptar la forma de mussol per passar inadvertits..., mentre feien la ronda nocturna. El que no sabien era que el mussol de La Veu, que després d'un grapat d'anys d'inactivitat havia sortit a fer una volada, també hi era. Coses del volar.

De cultura en majúscules...

Al·lucinat es va quedar el personal quan va veure a Luis Eduardo Aute en tots els mitjans de comunicació locals. Be, això no era el sorprenent, perdó. El que cridava l'atenció és que estiguera en el MUCBE. Segons asseguruen els mitjans, s'ha inaugurat una exposició en les sales de l'antic convent amb una retrospectiva de la seua obra. I el propi Aute s'ha

encarregat de muntar-la. El famós artista va arribar a la nostra ciutat el dimecres i va romandre fins el dissabte. Una ocasió única per a conèixer de prop a un dels personatges més peculiars i influents del panorama artístic espanyol. I que presentava una exposició que ha recorregut les millors sales d'art de tot el món.

... a les minúscules

Però clar, com tot ho fem a palades en aquest poble, el pas de Aute no podia ser menys. En la inauguració de l'exposició, no arribaven a trenta els curiosos que es van acostar fins a allí. I no per falta de ganes, no. És que la gent, simplement, no es va assabentar que estava per ací. Els mecanismes de comunicació funcionen tan bé en la Casa Gran que ningú es va encarregar d'enviar un comunicat als mitjans de comunicació la setmana anterior perquè difongueren l'esdeveniment. Ni es va posar publicitat en els setmanaris perquè la gent s'assabentara. Ni es va comunicar als artistes locals que un personatge de la talla de Aute estava a Benicarló.

cultureta (en minúscula)

Doncs així ens va. Hem perdut una oportunitat única: la de donar-nos a conèixer a través de mitjans de comunicació nacionals i

internacionals com centre cultural d'alt nivell. Era tan senzill com convocar als mitjans i posar a Aute enfront de la façana del MUCBE. O reunir als artistes locals i organitzar una trobada amb ell. O aconseguir que donara una xerrada en les sales del convent. O... en fi, eren tantes les possibilitats i el joc que podria haver donat la visita de l'artista... però no val la pena donar-li més voltes. Total, ells cobraran igual a final de mes. Però que sàpiguen almenys que el poble està indignat per la falta de previsió i comunicació que tenen.

De contenidor de llibres al de pilotes

Ara resulta que ens canvien el contenidor que feia de biblioteca de la mar per un altre per guardar pilotes. A veure, no ens sap greu que ens fiquen el que vulguen perquè la gent, discapacitada, o no, puga xalar-se'n a la platja mentre fa algun esport, no! El que ens sap greu és que el contenidor de marres, que estèticament canta com una mala cosa (perquè després obliguen els xiringuitos a mantindre l'estètica, té collons), costa una pasta gansa... i no passa res. I la biblioteca de la mar, que ja estava reconeguda com un servei més a l'usuari, per a aquesta, ni un miserable para-sol amb quatre diaris. I no ens serveix que cal una persona per mantindre-la activa perquè, segurament, el que menys costa és la persona que hauria d'estar allí. Certament, entenem, cada vegada més, per quina raó tenim el que tenim, de cultura... i de regidora de l'ídem.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Aquesta frase que acabo d'escriure i que, curiosament, és la mateixa que setmana rere setmana fa que la síndrome del full en blanc no siga traumàtica, potser aquesta vegada no es correspon amb la realitat d'una manera fidel. Com vostè ja sap, senyora Garcia, això de l'urbanisme no és una cosa que m'apassione ni m'inspire. Com que aquesta setmana la cosa comença amb aquest assumpte tan repetidament tractat de les partides de la zona nord i les rodes de premsa que periòdicament convoquen els seus representants, em sembla que m'avorriré una mica. De moment he intentat llegir —que no és poc— les dues primeres pàgines. Uff! No he arribat a cap conclusió. O sí. No ho sé. El que realment m'ha deixat d'una peça ha estat un tros on es diu que algú s'està rumiant emprendre accions judicials contra el consistori —és a dir, contra tot el poble— per tal de reclamar la inabastable xifra de... vuitanta a cent milions... d'euros!!! Em resisteixo a qualificar aquestes manifestacions, perquè potser me'n passaria. Però penso que això només és una tàctica per tal de pressionar a qui siga amb el noble objectiu de vore acceptades les seues nobles aspiracions de respectar les tradicions de Benicarló i cuidar el patrimoni que ens van deixar els nostres avantpassats. Aquest patrimoni, cal fer-lo nostre i dur-lo a la pràctica, perquè aquestes persones el que tenen clar és que això s'ha de respectar i procurar que aquella zona siga ben conservada sense abusos urbanístics. I si cal, deixar les antigues sènies com estan ara, que es deixen així, que ells no estan disposats a permetre cap

tipus d'actuació contrària a aquests principis. A més a més, com que l'Ajuntament —és a dir, tot el poble— no podria pagar aquesta quantitat tan indecent de diners, el camí cap al consens quedaria aclarit i l'harmonia i la bona voluntat triomfarien i, al final, el gran beneficiat seria el poble de Benicarló que no hauria de pagar eixa quantitat de diners.

Ara vull seguir amb la foto de la portada. Allà podem vore el meu admirat Jaime Mundo, en una nova imatge per a l'àlbum. Efectivament, a totes les seues vessants anteriors, que m'estalviaré de recordar, cal afegir-ne una altra. Amb aquestes ulleres colorides i la seua camisa blanca sembla un turista sideral. El problema que tinc és que mai no podré acabar l'àlbum perquè no sé quants de cromos tindrà. Cada dia que passa aquest home em sorprèn més, perquè a més a més té l'habilitat d'estar sempre a tots els llocs. Sí, té el do de la ubiqüitat, que és una qualitat que l'apropa a l'Altíssim que, com tothom sap, es troba al Cel, a la Terra i a qualsevol lloc. Carrer ja.

Ara hauria d'acabar, perquè tot i que de notícies no en falten, aquesta setmana he trobat a faltar planes d'opinió. Ja hauria de ser hora d'agafar el bou per les banyes i començar a moure el

personal. Perquè el que no pot ser és que —i ja ho he dit massa vegades però no em canso de repetir-ho— sempre escriuen els mateixos quan escriuen. Potser tots estem d'acord que aquesta publicació és necessària perquè manté el valencià com un senyal irrenunciable d'identitat, com les sènies d'aquells. Però també és cert que les persones es cansen i cal que tots treballem per tal d'aconseguir-ho. A mi també m'agradaria estar tirat al sofà veient cine de barrio o a una terrassa bevent una orxata de Pepito. Però en canvi estic davant l'ordinador castigant tecles mentre uns altres es toquen els nassos i les orelles. Torno a demanar una mesura de pressió per als més dropes. Espais en blanc amb foto ja.

Sort que tenen Vicent Ferrer que envia notícies. Especialment una relacionada amb el futbol que estic segur que els seus col·laboradors més nefastos desconeixien. Quin descans que hagen deixat aquestes pàgines. A vore si la mandra que els impedeix escriure no s'acaba amb l'estiu.

Ja m'ha arribat a mi. La setmana que ve, més.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.
Ni ganes d'això tinc...

“Con la música a otra parte”

Així. Literal. I amb la seua llengua vehicular, la castellana, la que usen per sentir-se més importants, ha dit clarament l'equip de govern municipal del PP, no ho oblidem, què pensa de la música que fa la nostra Banda, l'Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Que Fabra no ens done ni un duro, tot i que ens pareix menyspreable, no ens sorprén, al cap i a la fi, només pensa en el seu *Reino de Taifas* particular que és Castelló. Ara bé, que el nostre Ajuntament, el nostre, el de Benicarló, al que la banda representa cada vegada que surt de les nostres fronteres fent-li una publicitat impagable, li gire l'esquena dient-li que no té diners per subvencionar un acte tan important com la Olimpiada musical de bandes, del qual estarien orgullosos fins i tot a Madrid si tingueren possibilitat que els representaren, ens sembla realment increïble.

En aquest poble els governants del PP semblen capaços de gastar-se milers d'euros anant-se'n a fer les “carxofes” a Itàlia, o diuen que apadrinant fastos banquets fallers, o es

691

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

“Mai una dita castellana que dóna el títol a aquest editorial podia ser tan expressiva i, al mateix temps, tan miserable.”

comenta que fins i tot incentivant esports privats, o... però, en canvi, no poden ficar ni un euro, ni un, per subvencionar una entitat social, sense ànim de lucre, que l'únic mal que ha fet és aconseguir guanyar-se, per mèrits propis, anar a la catedral de la música, representant a la nostra ciutat, i per extensió a tots els benicarlandos, a l'Olimpiada Mundial de bandes de Kerkrade.

No sabem els diners que la nostra Banda necessita per cobrir el pressupost. Ni ho sabem, ni ens importa, perquè si cal, es busquen de sota les pedres, però a algú li hauria de caure la cara de vergonya el menyspreu que se li ha dedicat a la millor Banda de Música de Castelló i una de les millors del nostre País. Simplement no té nom.

Mai una dita castellana que dóna el títol a aquest editorial podia ser tan expressiva i, al mateix temps, tan miserable.

Alguns s'ho haurien de fer mirar. Tal volta començant per la regidora de cultura... i acabant amb l'alcalde. I molt.

Carxofa: amb tota l'estima, per a la nostra Banda, que és com la coneixem tots. A la Banda de Música de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló. Tot i que alguna vegada ja li havíem donat aquest xicotet reconeixement aquesta vegada és especial. Especial, per l'increïble esforç que esta fent per aconseguir que, amb el treball de tots, músics, directius, amics, i familiars de músics, que conformen aquesta gran família, es pugui fer realitat el somni que la tinguem representant, a Benicarló, a l'olimpiada mundial de Bandes de música que es celebrarà a Kerkrade.

Panissola: no calen més paraules, ben rasposa, per els nostres governants del PP. És difícil tindre, al mateix temps, tanta pocavergonya i manca de sensibilitat. No és pot deixar en l'estacada a la nostra la Banda de Música, després d'haver-li promès l'ajuda econòmica, necessària, per sufragar la despesa que li poguera faltar per anar a Kerkrade representant a la nostra ciutat, dient, ara, que no tenen diners.

El còmic

Per Xavi Burriel

PACÍFIC BLO (versió benicarlanda)

El còmic

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

- Els alcaldes dels Ports i el Maestrat demanen a la Generalitat que pague els seus deutes
- El Temps a Vilafranca. Dies de tempesta.
- Un curs de la UJI analitza en Morella la confiança en els mitjans de comunicació tradicionals
- Zaragozà demana la catalogació de l'arquitectura popular de la pedra in se

	<p>Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA Cap de Redacció/ JORDI MAURA Consell de Redacció/ XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO</p>	<p>Edita Associació Cultural la Feram de Benicarló C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98 laveubenicarlo@terra.es</p>	<p>Amb el suport</p>	<p>COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana</p> <p>Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC</p>	<p>Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698</p>	<p>Publicitat</p>	<p>La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurtar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.</p>	<p>Amb el suport</p>
--	---	--	----------------------	---	--	--------------------------	--	----------------------